

кой си отъ ученицы-ты мѡ: Госпо-
ди надчи ны да са молимъ, как-
то и Іоаннъ є надчилъ ученицы-
ты си. **И** (той) имъ рече: когато
са молите, дѡмайте: **Отче** нашъ.
който си на небеса, да са свѣти
имѡ-то твое. да доде царство-то
твое, да бѣде вола та твоя, както
на небе-то, тѣи и на земля-та;
Хлѣбъ-тъ нашъ насѣиный давай
ни го секи день; **И** прости ни грѣ-
хове-ты ни; зацото и ные прощава-
мы на сѣкой нашъ длъжникъ; и не
въведи насъ въ искушеніе, но избави
ны отъ лѡкавыа. **И** рече имъ: Кой
отъ васъ ако бы ималъ пріате-
ль, и отиде при него посрѣдъ ноцъ,
и мѡ рече; пріателю! дай ми наза-
емъ три хлѣба; **Понеже** единъ пріа-
тель ми доде отъ пѣтъ, и нѣма-
мъ какво да сложъ прѣдъ него:
а той да отговори изъ вѣтрѣ и
да каже: не дѣй ми досажда: вра-
та-та са вече затворени, и дѣца-
та ми са съ менѣ на легло-то, не-
можъ да станъ да ти дамъ. **Ка-**
зѡвамъ ви: че, ако нестане да мѡ
даде, зацото мѡ є пріате-ль, то по-
нѣ за негова-та безочливостъ ще
стане и ще мѡ даде колкото мѡ
трѣбѡва. **И** азъ ви дѡмамъ: и-
щите, и ще ви са даде; тѣр-
сете, и ще намѣрите; хлопай-
те, и ще ви са отвори. Зацото
сѣкой, който ище пріима
и който тѣри, намира; и който
хлопа ще мѡ са отвори.

Въ срѣда на с: недѣла,

Отъ Лѡка зачало 56.

Рече Господь на ученицы-
ты си. **Ищите**, и ще ви
са даде: тѣрсете, и ще
ви са намѣри; хлопайте,
и ще ви са отвори. Зацото сѣкой,
който ище, пріима; и който тѣр-
си, намира; и който хлопа ще мѡ
са отвори. **И** отъ васъ кой є тоа
баца, цото ако мѡ поиска сынъ
мѡ хлѣбъ, а той да мѡ даде ка-
макъ? или (ако мѡ понце) рыба,
намѣсто рыба зѡмѡ ли ще мѡ да-
де? Или ако бы поискалъ гѡице,
да ли скорпиѡ ще мѡ даде? **И** тѣи,
когато вые, както сте лѡкави, зна-
ете да давате добры даваніѡ на
дѣца-та си; колко по много Отецъ
небесный ще даде **Дѡха** **Свѡтаго**
на оныа, конто просѡтъ отъ него.

Въ четвъртъкъ на с: недѣла.

отъ Лѡка, зачало 57.

Въ онова врѣмѡ, Исусъ и-
спѣждаше єдного вѣса,
който вѣше нѣмъ; и ка-
то излѣзе вѣсѡ-тъ, про-
дѡма нѣмъи, и почѡди са наро-
дѡ-тъ. **И** нѣкон отъ тѣхъ рѣко-
ха: чрѣзъ вѣлзевѡла княза навѣсо-
ве-ты испѣжда вѣсове-ты. **И** дрѡги,
искушѡюще го искаха отъ него зна-
меніе отъ небе-то. Но той като зна-
аше помышленіѡ-та имъ, рече имъ:
сѣко царство раздѣлено противъ се-
бе си запѡстава, и кѡща (раздѣ-
лена) противъ себе си пада. (Тѣи)
и сатана ако са раздѣли самси
противъ себе си, какъ ще устон
царство-то